HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ותו אי ס"ד דכי עביד. מלורע במלקט וברהיטני שפיר דמי וזקנו להתיר תער הוה לחתא מדרכה מלא כתב ביה תער (ו) הוה ממיעא דבתער לא משכחי כלל מלא כתיב תער במלורע ומשני לך כר"ל דחמר כל מקום שאתה מוצא כו' ר"ע במלורע ליגלח במלקט וברהיטני וליהוי מקיים וגילח את כל שערו וקא [ו]מוקים ללא תעשה דופחת וקנזס לא יגלחו בתער דלא מסרה תורה (ז) הקפת הרחש חלא בתער שמע מינה דלכהי מיעטרך זקנו למיסרי תער במלורע ולממרת דבתער אין במידי אחריגא לא דומיא (ח) דהקפת רחש דקחתי ליה עשה דוגילח את כל שערו ודחי ליה לחו (ט) דהקפה לפי שאינו יכול לקייס את שניסס. ור"ח אית ליה ג"ם וקסבר מלקט ורהיטני נמי עבדי גילוח וסוי נמי גילוח שיס בו השחתה ומש"ה כי ליקטו במלקט ורהיטני גבי (י) הקפה חייב וה"ג מפרש במסכת מכות בפרק חלו הן הלוקין(יא): **ור"ח מאי טעמא.** דלומר הוחיל ומוקמית להא דחני לעיל דמלורע יליף מדיגא כר"ת דבתער אין במידי אחריגא לא מאי טעמא אי מדיגא הא אילכא למיפרך כדלעיל(יב) מה להלד השוה שבהן כו': **יליף מרחשו.** דכתיב לגבי מלורע וגילח את כל שערו ואת רחשו: **רחשו מה ת"ל.** והלא כתיב שערו ורחשו בכלל שערו הוה חלא לפי שנאמר גבי נזיר תער לא יעבור על רחשו [3] ת"ל וגילח את רחשו בתער כמו שאמרתי לך גבי נזיר ור"ת סבר לה כרבי יונתן דאמר לעיל (דף לט:) דגבי נזיר לא מיחייב חלא בתער ובמידי אחריגא לא (ג) ה"ג הלי לחסירי גבי נזיר מיבחרי גבי מלורע ומלי חלא מיחייב ליה גבי נזיר כגון מלקט ורהיטני לא שרי במלורע: **וכ"ת תער נמה לי.** וכי תימא נמה לי למיכתב במלורע רחשו מתער לא יעבור על רחשו הלמור לגבי נזיר למיסריה במלורע ופחילו בתער: **סד"ח הואיל וגבי נזיר כו'.** לח לעולם חימא לך דמלורע חין במלקט ורהיטני לח דחי ס"ד דכי עביד במלקט ורהיטני מלוה קעביד (ג) הוה חמינא דבתער כלל לא משוס חלא כתיב ביה תער וכדר"ל כו' והכל (ד) כיון דחפשר לו לקייס חת שניסס עביד במלקט ורהיטני לקייס מלות עשה דוגילח את כל שערו ויקיים נמי לא תעשה חלא יעבור תער חלא לסרה תורה א] הקפת הרחש חלא בתער וחימא דבתער כלל לא קמ"ל חלא לאו שמע מינה [ג]דלימיטרך ליה רחשו למיסרי תער בנזיר מלורע למימרא דבתער אין מלקט ורהיטני לא ומש"ה מחי עשה דוגילח את כל שערו ודחי לאו דתער לא יעבור על רחשו לפי שאין חתה יכול לקייס חת שניסס דמלורע שגילח במלקט ורהיטני לא עשה ולא כלום: (ה) ר"ת לא מלי יליף במלורע בתער ולא במלקט ורהיטני מזקנו דהקפה משוס דקסבר ר"ת גבי הקפה לחפילו ליקטו במלקט ורהיטני חייב דכתער דמי ורבנן נמי לא מלו ילפי מלורע בתער ולא במלקט ורהיטני מרחשו דנזיר משוס דקסברי גבי נזיר כי גילח במלקט ורהיטני חייב דכתער דמי כדחמרינן לעיל [מ.] לרבות כל המעבירין: **להכי כתב רחמנא רחשו.** לחסמועינן דחפילו הקפת כל הרחש שמה הקפה: ומי

ותו אי ס"ד כי עביד במלקט וברהיטני מצוה קא עביד מדלא כתיב תער כר"ל (ו)דאמר (ח)כל מקום שאתה מוצא עשה ולא תעשה אם אתה יכול לקיים את שניהם מוטב ואם לאו יבא עשה וידחה את לא תעשה ור"א מאי טעמא יליף מראשו (ט)דתניא [1]ראשו מה ת"ל לפי שנאמר גבי נזיר [2]תער לא יעבור על ראשו יכול אף נזיר מצורע כן [ג]ת"ל ראשו ממאי דלמא לעולם אפילו ליקטו במלקט וברהיטני מצוה קעביד וכי תימא תער למה לי למימרא דאפילו בתער ס"ד אמינא הואיל וגבי נזיר כי עביד בתער מיחייב גבי מצורע נמי ליחייב קמ"ל דלא אי סלקא דעתך כי עביד במלקט וברהיטני מצוה קעביד מדלא כתב תער כר"ל ורבנן האי ראשו מאי דרשי ביה מיבעי להו למידחי לאו דהקפה דתניא [3]לא תקיפו פאת ראשכם יכול אף מצורע כן. [ג]ת"ל ראשו למה לי למכתב ראשו ותיפוק ליה מזקנו דתניא [1]זקנו מה ת"ל לפי שנאמר ופאת זקנם לא יגלחו יכול אף מצורע כן ת"ל זקנו למה לי למכתב ראשו ולמה לי למכתב זקנו צריכי דאי כתב רחמנא זקנו ולא כתב ראשו הוה אמינא (י)הקפת כל הראש לא שמה הקפה להכי כתב רחמנא ראשו

ואי

זקנו דטעון תער לתגלחתו ב] (נזיר) והכא מי לחו ק"ו דמנזיר לג' חמי [להו] תער במלורע וי"ל לחפילו לג קיס לו[1] דמלות נזיר בתער מ"מ שפיר ילפינן ק"ו ממנזיר דלחו מגלחת דידיה פיחות להקפת הרחש לחיכא נהו לחו במקיף במספריים כדמשמע נסמוך מלורע לג כל שכן שיהא מותר לגלח לף בתער וידחה לחו להשחתת זקן חלא ע"כ קרא דזקנו חלא לתגלח בתער דמלע מדלא כתיב תער מלמע מסחיתים לחריני: **ותו אי ס"ד כי עביד במלקט ורהיטני.** דקייס מלות גילוח ע"כ קרא דזקנו לא לתגלח בתער דמלע מדלא כתיב תער פירוש בהדיא דמבעי לן למימר דלרבנן ל"ל לחסור לעשות וגילח בתער הואיל ויכול לקייס שניסס שיגלח במלקט ורהיטני לו במספריים ולא ידחה לחו להשחתת זקן חלא ע"כ קרא דזקנו לומר לג מבעיא